

Богъ повелѣва да грѣе слѣнцето тѣй на вѣрныты, както и на невѣрныты. Направилъ пристанища (лимани) за оныѧ, които плавватъ по морю, както за благочестивыты, тѣй и за нечестивыты. Здравіе, благополѹчіе, богатство, чести, дава безъ разлика на всичкыты народы: тѣй на тѣа, които Мъ сѧ покланяютъ: както и на оныѧ, които Го незнаютъ. И когато Богъ иска, и дава общо на всичкыты тѣа нѣца, заради които ные не смѣ саждадени: то есть земникыты и временнкыты: то не ще ли побече да даде общо на всичкыты оныѧ нѣца, заради които смѣ саждадени: то єсть небеснкыты и вѣчнкыты? Томъ Небесный Отецъ, когато има промышленіе за всичкыты, то иска и на всичкыты спасеніето. „Богъ хощетъ всѣмъ спастисѧ.“ Заради които причина и „Сблнцъ Своемъ въсіѧвати творитъ на землю и благіѧ, и дождитъ на грѣшныѧ и прѣднкыѧ.(1) Богъ защото е Праведенъ, и защото е милосърдъ, и защото промышлява за всичкыты, иска всити да сѧ спасятъ. И колкото сѧ касає до Него, Той не иска ни единъ най-малкъ да загине, което подтвърджа Гамъ Сынъ Божій къ сващенното Свое Евангелие. „Нѣстъ вѣли Оца Могъ, Йже на нѣсѣхъ, да погибнетъ єдинъ Шмалкъ съихъ.(2) Той иска всити да сѧ спасятъ. И заради тѣзи истата причина (споредъ Давидовото изрѣченіе) „Бѣзъ Богъвъ, Гдѣ глагола, и призвѣ землю.“ Той говорилъ испърво и отъ началото, чрезъ устата на пророцкыты; говорилъ въ послѣднити дни, чрезъ Сына: и покъикалъ на спасеніе не само единъ Европъ или Азіј, не само единъ Іерусалимъ или Римъ: нѣ общо сичкакъ земли. Но тѣзи причина небесніатъ Іерусалимъ, преславніатъ градъ Божій, Раѫтъ, както го видѣлъ Іоаннъ въ Апокалипсиса, има двадесѧтъ врата, всѣкои три врата отворены къмъ всѣка страна на земата. „И показа ми градъ великий, сѣтый Іерусалимъ, имѣши враты двадесѧтъ: Швостока врата три, Шсѣвера врата три, Шюга врата три и Шзапада врата три.“(3) За да знаемъ, че Богъ има отворенъ Раѫ за всичката четвъроконечна вселенна, „Бѣзъ Богъвъ, Гдѣ глагола, и призвѣ землю.“ Защото Той иска всити да сѧ спасятъ.

Наистина тока щеніе е онока, което зледно съ святаго Дамаскына. всичкіатъ Богословскій ликъ (хоръ) нарича Прѣдходѧщее. Ко-

[1] Мат. гл. 5, ст. 45. [2] Мат. гл. 8, ст. 14. [3] Ап. гл. 21, ст. 10, 12 и 13.